

یادداشتی به مناسبت روز کارمند؛

کارمند، دنده‌ای که به مقصد نمی‌رسد

۴ شهریور در تقویم رسمی کشور ما روز کارمند نامگذاری شده است. کارمند کسی است که در ازای فعالیت فکری و جسمی خود در بخش خصوصی یا دولتی، ماهانه حقوق مقرری دریافت می‌کند.

به گزارش سایت خبری پرسون، شیواشاکری روزنامه‌نگار در یادداشتی نوشت:

آغاز شکل‌گیری شغل کارمندی در دربارهای پادشاهی اتفاق افتاده است. پادشاهان افرادی را که از مهارت‌های لازم برخوردار بودند با مزد مشخص و برای زمان مشخص استخدام و آنان را با ارزش‌های خود همراه می‌کردند. وقتی شکل حکومت از پادشاهی به جمهوری تغییر کرد کارمندان ناچار شدند علاوه بر مهارت شغلی وفاداری خود به حکومت را هم اثبات کنند. با وقوع انقلاب صنعتی و نیاز بخش خصوصی به داشتن کارمند پای این قشر به بخش خصوصی هم باز شد. نظام آموزشی افراد زیادی را برای این شغل تربیت کرد. آنان وارد بازار کار شدند، تعدادشان از کارگران پیشی گرفت و به پول و موقعیت اجتماعی رسیدند. امروز در کشور ما هم مثل تمام دنیا کارمندان زیادی مشغول به کار هستند که البته با مشکلات زیادی هم روبه‌رو هستند و مهم‌ترین این مشکلات عدم افزایش حقوق متناسب با نرخ تورم است.

در شرایطی که قیمت کالاهای اساسی تحت تاثیر هر اتفاقی بالا می‌رود، حقوق کارمندان ثابت می‌ماند و این موضوع می‌تواند یکی از دلایل ناهنجاری‌هایی باشد که در نظام اداری شاهدش هستیم.

کارمندی که شغلش پاسخگوی نیازهای مالی‌اش نیست در خوش‌بینانه‌ترین حالت انگیزه‌اش را برای کار از دست می‌دهد و از هر فرصتی برای طفره رفتن از انجام وظایف شغلی استفاده می‌کند؛ این کارمند وقتی نگران تامین نیازهای زندگی خود است و آرامش کافی ندارد، احتمال این‌که با ارباب رجوع بد برخورد کند، کارش را پشت گوش بیندازد و بی‌انگیزه انجام دهد یا حتی خدای نکرده در موارد معدود از ارباب رجوع درخواست رشوه کند بیشتر می‌شود.

با توجه به مواردی که گفته شد برای حل مشکلات نظام اداری توجه به وضع معیشتی کارمندان ضروریست.

گفتنی‌است در بین کارمندان افراد شریفی وجود دارند که علی‌رغم مشکلات وظایف شغلی خود را به بهترین شکل انجام می‌دهند. این قشر صبورانه در کنار تحمل فشار اقتصادی زندگی یک‌نواخت و کم‌لذت را می‌گذرانند و دم بر نمی‌آورند.